8e JAARGe. № 82.

OOSTPOST.

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.

Voor Soerabaya ℔ jaar ƒ 24.– ℔ halfjr. ƒ 12.– ℔ maand ƒ 2.–
„ Java. „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenbezn. „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa „ do. „ 50.–
De *OOSTPOST* verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

DONDERDAG 5 APRIL 1860.

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIËN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentiën met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

ADVERTENTIEN.

VOOR DE ARMEN.

Aan de leden der Protestantsche Gemeente alhier wordt bekend gemaakt, dat ingevolge de bepaling bij Gouvernements besluit van den 1sten Mei 1834 No. 4, de gewone driemaandelijksche Huiscollecte ten voordeele van de armen dier gemeente zal gehouden worden als volgt.

Op Donderdag den 5 April 1860.

Door den Heer J. W. Filz.

De *Kalimaas Wester kade*, de *Kindersteeg*, *Kebalen*, *Werfstraat* tot aan de *Boomstraat*, en 1ste, 2de en 3de *Kalisosok*.

Op Vrijdag den 6 April 1860.

Door den Heer F. L. Bicker.

De weg van *Kapoetran*, de *Kapoetransche Dijk* tot aan *Dinojo*, *Koepang*, *Sawaün*, *Embong Malang* en *Boeboetan*.

Door den Heer W. R. P. F. Steup.

Chinesche Kamp bezuiden de Groote Handelstraat, *Kavallerie Kampement*, *Oendaün*, *Penelee*, *Oude Passerban*, *Panangalan*, de *Heerenweg* en *Weg Praban* of de *Simpangsche Weg*, de laan van *Simpang*, het *Hospitaal*, *Ketabang*, *Podjok* en *Genteng*.

Op Zaturdag den 7 April 1860.

Door den Heer van Oordt.

Krambangan Kade met *Dwarsstraten*, *Kepandjeng*, *Komedieplein*, *Officiers-paviljoen*, *Heerenstraat* en *Boomstraat*.

Door den Heer Vriesendorp.

Schoolstraat, *Willemskade*, *Boomdwarsstraat*, *Endenstraat*, *Societeit* of *Bergstraat*, *Overvaartstraat*, *Regentstraat*, *Pekalongan Kade* en *Gatottanstraten*.

Door den Heer Schepp.

Chinesche Kamp benoorden de groote Handelstraat, *Officiers-Kampement*, *Kalimaas Ooster Kade*, *Pegirian* en het *Marine Etablissement*, *Nieuw Holland*, *Pesapen*, *Rustenburgerpad*, *Rozendoorenenlaan* en *Grisseescheweg*.

Namens de Kerkenraad der Protestantsche gemeente,

Soerabaya, 4 *April* 1860. P. W. HOLST.

VENDU DEPARTEMENT.

[illegible] VERKOOPING.

Op Vrijdag den 6den April 1860.

Bij den luit. *Vos van Rijswijk* in het militair kampement alhier van meubelaire goederen. (457)

Op Zaturdag den 7den April 1860.

Bij de kooplieden *Major Matzen & Co*, op aanvraag van de heeren *E. ten Brinck & Co*, van suiker en houtwerken. (494)

Op Dingsdag den 10den April 1860.

Bij den heer *D. D. van Boeckholtz*, in de chins. kamp van diverse goederen.

Op Woensdag den 11den April 1860.

Bij den heer *A. H. Deeleman*, in de stad, op aanvraag van de kooplieden *Mac Lennan* & Co. van diverse goederen.

Op Donderdag den 12den April 1860.

Voor 's Lands Algemeene pakhuizen alhier van diverse goederen.

Op Vrijdag den 14den April 1860.

Bij den heer *J. A. A. Nicolai*, aan de Kalimaas van diverse goederen.

HUWELIJKEN.

Getrouwd:

J. D. J. SCHOTT
en
JANE ETTY.

Panaroekan, 29 *Maart* 1860. (486)

Op Vrijdag den 6den Maart a. s,

Ten huize van den Luitenant VOS VAN RIJSWIJK, in het Kampement No. 17.

DOOR

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

VAN:

MAHONIJHOUTEN en ANDERE MEUBELEN, LAMPEN, SPIEGELS, SCHILDERIJEN, enz. benevens WAGEN, EEN SPAN GOEDE overwalsche PAARDEN, en EENE WELLIUDENDE PIANINO van *van Berden & Co.* (478)

VENDUTIE.

Op Zaturdag den 7den April a. s.

Zullen door den ondergeteekende,

voor de pakhuizen van de heeren

Major Matzen & Co.

instede van Maandag den 9den dezer

op verzoek der Heeren

E. TEN BRINCK & CO.

Als agenten van het afgekeurde Nederl. schip

NEERLANDS KONINGIN,

kapitein G. Geerling, worden verkocht:

166 krandjangs SUIKER

en 4 balen KOFFIJ.

Zijnde het restant der beschadigde lading van dien bodem.

Soerabaya, **D. D. VAN BOECKHOLTZ.**

4 *April* 1860. (494)

Na afloop der **VENDUTIE** van de Heeren E. Ten Brinck & Co. *op 7 April e. k.* zullen in de pakhuizen van de ondergeteekenden publiek worden verkoch:

BALKEN, SINGAPOOR PLANKEN en andere HOUTWERKEN, tevens eene partij GEGROEFDE PLANKEN, geschikt voor zolderingen.

MAJOR MATZEN & CO,
in liquidatie

(499)

VENDUTIE.

Op Dingsdag den 10den April a. s.

bij

D. D. VAN BOECKHOLTZ,

alwaar voor rekening van belanghebbenden zal worden verkocht:

GRB. 18 kisten à 50 stuks $^6/_4$ MADAPOLLAM.
„ 14 id. à 50 stuks $^6/_4$ Id.

in min of meer door zeewater beschadigden toestand aangebragt. (492)

Op VENDUTIE.

Van Woensdag 11 *April.*

BIJ

A. H. DEELEMAN.

zal worden verkocht prachtige PORSELEINEN BLOEMVAZEN, PRESENT-GLAZEN, BRONZEN, en PORSELEINEN MODERATEUR LAMPEN, ORGANDINES geassorteerde DRINKGLAZEN, LAMPEN-GLAZEN, enz. enz. (500)

VENDUTIE.

Op Vrijdag den 13 April.

BIJ

J. A. A. Nicolai, aan de *Kaliemaas* aan de *Waterfabriek* als van

MASTEN, ANKERS, KETTINGS, KOPERE SCHEEPSPOMPEN met toebehooren, ROODE en GEEL KOPEREN BOUTEN, ROOD en GEEL BLADKOPER en SPIJKERS, LOOD, diverse IJZERWERKEN, KOPEREN en IJZEREN WATERKETELS, DEKBALKEN en PLANKEN etc. etc. (496)

Nanti arie Djoemahat tangalnja 13 April.

ADA LEILANG

di mana roemanja toewan J. A. A. Nicolai, di *Kaliemaas* dekat die *Roema-aijer*

MAU DI DJOEWAL

TIANG TIANG, DJANKAR, RANTEH, POMPA POMPA dengan bekakasnja, BOUT TEMBAGA MÉRA dengan KOENING, TEMBAGA LAPIS MERA dengan KOENING, PAKOE TEMBAGA, TIMA, bekasas BESSIE ROEPA ROEPA, TEMPAT AIJER BESSIE dengen TEMBAGA. BALOK, PAPAN dengen apa njang ada lagie. (501)

DE GESCHIEDENIS VAN EEN KORFJE MET PERZIKEN.

(*Vervolg.*)

Brigitta gehoorzaamde zonder iets te zeggen.

Het toeval wilde dat de kamenier de perziken in denzelfden winkel bragt waar zij primitief waren gekocht.

— Van wien komt gij? vroeg de koopman met eenen spotachtigen glimlach.

Fluisterend noemde Brigitta den naam harer meesteres.

— De Maltesche perziken hebben niet veel waarde, — hernam de koopman. Elken avond worden zij bij honderden aangevoerd. Hoeveel wilt gij er voor hebben?

— Hoeveel biedt gij?

— Twee honderd vijftig francs.

— Goed, geef spoedig het geld.

Onderwijl dit tooneel op den boulevard voorviel was een ander persoon het boudoir van Mariette binnengetreden.

— Ah! zijt gij daar Ernest? Het is eene eeuw geleden sedert men u heeft gezien.

Degeen tot wien deze woorden waren gerigt was niemand anders dan de kleine Ernest d'Urtij die, om zich te adelen volgens het gebruik van onze nieuwe aristokratische zeden, zich tevreden had gesteld met tusschen de twee eerste letters van zijnen naam een apostrophe te plaatsen. Jong, rijk en daarbij een goed uiterlijk, toegerust met eene voldoende letterkundige opleiding, had men van hem een dier kleine diplomatische vlinders gemaakt, welke eerst sekretaris worden om te lagchen, later benoemd worden tot attaché bij een gezantschap, en eindigen met op eenen mooijen morgen te ontwaken als ambassadeur of minister, tot verwondering van geheel Europa.

Mariette die een hart had dat niet zeer vatbaar was voor ligte indrukken, had echter voor hem meer teederheid dan voor iemand harer talrijke aanbidders, welke haar overal volgden. Hij was de vriend bij uitnemendheid, de man der bouquetten, hetgeen de Italianen de *patito* noemen.

Zoo spoedig als hij zich ontlast had van zijnen stok en hoed begon hij natuurlijk een gesprek over de kleine gebeurtenissen van den dag, het gewone onderwerp van alle lediggangers. Mariette gaf slechts verstrooide antwoorden; hare woorden waren geheel tegen de gewoonte slepend, afgebroken, bijna treurig.

— Er is iets buitengewoons gaande, — dacht de aanstaande ambassadeur. — Wat scheelt er van morgen aan, schoon kind? — vroeg hij.

— Och! bijna niets, een weinig hoofdpijn, ik verveelde mij een weinig; laat ons er niet verder over spreken.

Ernest hield zich alsof hij aan dat verzoek gehoor gaf. Gedurende vijf minuten hield hij het gesprek nog gaande over die duizenden onbeduidende onderwerpen welke zoovele punten zijn in de dagelijksche geschiedenis der gelukkigen dezer wereld. Eindelijk voorgevende dat hij noodzakelijke zaken te verrigten had, vertrok hij, na alvorens voor de voeten der jonge dame eene kleine gele japansche roos te hebben laten vallen, welke in het knoopsgat van zijnen rok was gehecht geweest.

— Maar dat is vreemd, — prevelde Mariette, na een blik op de pendule te hebben geworpen. — Brigitta komt niet terug!

Brigitta was echter reeds op de terugreis. Weldra kwam zij met een van vreugde glinsterend gelaat binnen.

— Hoeveel heeft men u voor het korfje gegeven? — vroeg hare meesteres.

Brigitta toonde het geld.

— Twee honderd vijftig francs! — riep de danseres uit, zoo boos als een Pruis; — dat is niet eens de helft van hetgeen ik hebben moet; ik had beter gedaan met de perziken maar te houden!

Zich hare belofte herinnerende, wierp zij desniettemin een louis in de hand der kamenier.

II.

Brigitta stond op het punt van heen te gaan.

— Hé ja! Mevrouw, — zeide zij, — u zult niet ligt kunnen raden wie, na mijn vertrek uit den winkel, om de korf met perziken heendraaide en dezelve ook heeft gekocht.

— Eene mooije vraag! hoe zou ik dat ook kunnen raden? Wie was dat dan?

— Mijnheer Ernest d'Urtij, de attaché bij de ambassade.

— Wat! kocht hij die perziken?

— Hij deed nog meer, hij betaalde ze ook; ik heb hem tot den koopman hooren zeggen: „Welnu! ik neem

die korf. Gij behoeft er niets aan te veranderen, zij is zoo mooi genoeg. Voeg er echter een bouquet violetten bij.

— Ah! — dacht Mariette, — was het daarom dat hij zoo spoedig moest vertrekken; dat is anders nimmer zijne gewoonte. Hij kocht een korfje nieuwe perziken, een bouquet, in het kort een cadeau, en voor wie anders dan voor eene andere vrouw?

Onder diepe zuchten zat zij aldus te klagen, toen Brigitta met een schaterend gelach op nieuw binnen kwam.

— Wat is er nu weder? — vroeg de danseres.

— In waarheid het begint nu comiek te worden. En het korfje perziken toonende zeide zij:

— De perziken, die ik zoo even bij den koopman heb gebragt, en die daarna door mijnheer Ernest d'Urtij zijn gekocht, zendt hij u met een boodschapper. Is dat niet zoo aardig als men het maar met mogelijkheid kan wenschen?

— Houd u stil en laat dat korfje hier, — antwoordde de danseres, haar door een teeken doende vertrekken. Werkelijk was het het korfje dat du Roseraij dien zelfden morgen gezonden had. Uitgenomen het bouquet van violetten, er eerst kortelings geleden bijgevoegd, was er niets aan veranderd.

— Dus ik bedroog mij, — dacht de sijlphide, — die Ernest heeft een goed hart. En aan wie anders had hij dit geschenk ook kunnen zenden dan aan mij? Die perziken zien er verleidelijk uit; niets verhindert mij dus om er eens lekker van te smullen.

Mariette bestudeerde nog altijd haren pas, in welke de buigzaamheid van den *clown* onvermijdelijk moest gepaard gaan met de stijfheid van een standbeeld. *„Athenenzen! welke gevaren moet ik niet uitstaan om u te behagen!"* zeide Alexander de groote toen hij, in Azie zijnde, een vloed zwemmende moest oversteken. Eene danseres die Parijs wil bekoren moet niet minder gevaren trotseren dan de koning van Macedonie; — eene enkele pas vereischt bijna evenveel zorgen als men noodig heeft om eene provincie te winnen.

— Onhandelbare pas! — zeide Mariette; — zij heeft veel weg van de Duitsche muzijk; die vat ik ook eerst bij de honderdste repetitie.

Deze woorden waren naauwelijks uitgesproken toen de deur op nieuw werd geopend en toegang verleende aan een personaadje die zich dien dag nog niet had vertoond.

Men verbeelde zich eene reeds bejaarde vrouw, bijna rond van gezetheid, wier schouderen bedekt waren met eene grove doek met roode ruiten, in de hand eene zilveren doos houdende waaruit zij met gretigheid de snuif putte. De nieuw binnengekomene liep niet, neen, men zou er op hebben willen zweeren dat zij rolde. Met eene roulade liet zij zich op de kussens neervallen eener kleine rustbank.

— Goeden morgen, mijne dochter, — riep zij geheel buiten adem.

Het was de moeder van de danseres; eene ware moeder van eene actrice, een uitsporig begeerig mensch zooals zij allen zijn. Eene zeer elegant geborduurde zak, altijd geheel geopend, bengelde aan haren arm; nimmer verliet zij het huis der danseres zonder alvorens die zak tot boven toe te hebben gevuld; al was het ook maar met de overblijfselen van de tafel van den vorigen dag en met eindjes waskaars. Om de waarheid te zeggen, zij was eene soort van weerwolf, zeer geschikt om alles optesporen wat hare inhaligheid kon bevredigen; het duurde dan ook niet lang of zij had de perziken in het oog.

— Wat zijn dat voor ronde kleine dingen, mijne dochter? — vroeg zij aan Mariette.

— Dat is een geschenk van Ernest, — antwoordde deze, een korfje Maltesche perziken.

— Hé! perziken van Malta in het einde van Julij! eerstelingen! attaché bij eene ambassade is een zoo slecht baantje niet, merk ik.

Zij deed eene poging om optestaan en na zoo goed en kwaad als dit ging tot bij de tafel te zijn geduikeld, waarop het korfje stond, zeide zij:

— Dat ziet er alles zeer mooi uit. En wat denkt gij daarmede te doen?

— Wat men gewoonlijk met perziken doet; ik zal ze opeten.

— Wat! perziken die zeker niet minder dan honderd kroonen hebben gekost! In uwe plaats zou ik, uwe moeder, daar wel anders mede weten te handelen. Die perziken eten, maar dat staat gelijk met een moord!

— Maar Mama, Ernest heeft ze mij gezonden met het doel om er van te eten.

— Dom kind! er zijn wel honderd manieren om dit geschenk eer aantedoen. Kom, denk eens een weinig met mij, en gij zult zien.

(*Wordt vervolgd.*)

BENOEMINGEN, BESLUITEN enz.

JAVASCHE COURANT.

Van den 31sten Maart 1860, no. 26.

Bij Koninklijk besluit van den 10den November 1859, no. 63, is de eerste luitenant der infanterie F. B. A. Grooss, van het leger in Nederland, thans tijdelijk gedetacheerd bij dat in Oost-Indie, definitief overgeplaatst bij het wapen der infanterie van laatstgenoemd leger.

Civiel Departement.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, uit 's lands dienst, met behoud van regt op pensioen, de ambtenaar op wachtgeld D. Th. François.

Eervol, uit zijne betrekking, de tweede gewone deurwaarder bij den raad van justitie te Soerabaya F. G. C. Mooijaart.

INGETROKKEN:

De benoeming van Ch. W. Bogaardt, derde kommies op het residentiekantoor te Samarang, tot kommies op het residentiekantoor te Djokjokarta.

BENOEMD:

Tot kommies op het residentiekantoor te Djokjokarta, de derde kommies bij de directie der middelen en domeinen A. N. Geerts.

Tot derden kommies bij de directie der producten en civiele magazijnen, de klerk B. T. de Bruijn.

TIJDELIJK BENOEMD:

Tot opziener bij de bosschen in de residentie Madioen, de opziener bij de bosschen in de residentie Rembang, W. F. Lapré.

Schutterijen, enz.

BIJ DE KOMPAGNIE EUROPEANEN OF AFSTAMMELINGEN VAN DIEN DER PADANGSCHE SCHUTTERIJ.

BENOEMD:

Tot tweeden luitenant, de korporaal T. B. In 't veld, van de kompagnie.

BIJ HET KORPS VRIJE NIASSERS EN BATOEERS TE PADANG.

BEVORDERD:

Tot kapitein, de tweede luitenant W. A. van der Linden.

Tot eersten luitenant, de tweede luitenant T. Purvis; beiden van het korps.

BENOEMD:

Tot tweede luitenant, de sergeant J. E. Goldie en de schutter R. H. van Wijk, Rz. beiden van de kompagnie Europeanen der Padangsche schutterij.

Door de hieronder genoemde autoriteiten zijn de volgende beschikkingen genomen:

Door de Weeskamer te Batavia, gedurende de maand Februarij 1860.

BENOEMD:

Tot eersten klerk, de geëmploijëerde bij die kamer J. J. W. van Haaster.

Door de Hoofdcommissie van Onderwijs in Nederlandsch Indie, gedurende de maand Februarij 1860.

ONTSLAGEN:

Uit zijne betrekking, de derde onderwijzer aan de R. K. weeshuis-school te Samarang J. M. Halewijn.

BENOEMD:

Tot derden onderwijzer aan de Gouvernements tweede lagere school te Padang, de kweekeling aan die school A. T. Gossiaux.

Tot ondermeester, de kweekeling aan de Gouvernements tweede lagere school te Padang L. F. E. Bufo,

Tot ondermeester aan de Gouvernements lagere school te Probolingo, de ondermeester aan de Gouvernements lagere school te Magelang W. Hofstede.

Tot ondermeesters aan de Gouvernements lagere school:

te Buitenzorg, G. C. Valkenhoff,

te Djokjokarta J. Smit,

1ste school te Amboina H. W. Beck en

2de „ „ „ J. F. Benz;

allen onlangs uit Nederland aangekomen.

Door den Ingenieur der Gouvernements telegrafen, gedurende de maanden Februarij en Maart 1860.

ONTSLAGEN:

Op hun verzoek, eervol, de leerling telegrafisten F. C. D. Dutrieux te Kedirie en F. T. G. A. Schreijner te Soerabaija.

BENOEMD:

Tot leerling telegrafisten te Weltevreden, J. J. Veenstra en H. L. Boon.

OVERGEPLAATST:

Van Weltevreden naar Kedirie, de leerling telegrafist L. B. Luster.

Van Weltevreden naar Soerabaija, de leerling telegrafist J. J. Veenstra.

Van Weltevreden naar Cheribon, de leerling telegrafist H. L. Boon.

Door den Resident van Kedirie, gedurende de maand Maart 1860.

ONTHEVEN:

Eervol, van de verdere vervulling zijner betrekking, de klerk, tevens griffier bij de landraden te Toelong Agong en Trengalek in de afdeeling Ngrowo (Kedirie), G. T. L. Portier.

BENOEMD:

Tot klerk, tevens griffier bij de landraden te Toelong Agong en Trengalek, in de afdeeling Ngowo (Kedirie), de op zijn verzoek eervol ontslagen leerling-telegrafist F. C. D. Dutrieux.

Door den Resident van Bagelen, gedurende de maand Maart 1860.

Tot klerk, tevens griffier bij den landraad te Keboemen, de klerk, tevens griffier bij den landraad te Wonosobo, J. G. D. Bock.

Tot klerk, tevens griffier bij den landraad te Wonosobo, de gewezen fungerende secretaris bij de weeskamer te Makassar, J. M. Trouerbach.

Door den Resident van Soerabaija, gedurende de maand Maart 1860.

ONTSLAGEN:

Eervol, de adjunct-griffier bij den landraad te Soerabaija, J. M. Burgemeestre.

BENOEMD:

Tot adjunct-griffier bij den landraad te Soerabaija, F. G. C. Mooijaart.

Militair Departement.

VERLEEND:

Een tweejarig verlof naar Nederland, aan den kapitein der infanterie H. G. J. L. Meijners.

BIJ DE MILITAIRE GENEESKUNDIGE DIENST.

BEVORDERD:

Tot dirigerend officier van gezondheid der tweede klasse, de officier van gezondheid der eerste klasse J. H. L. Piqué, en hem als zoodanig te plaatsen bij de directie der civiele en militaire geneeskundige dienst der Moluksche Eilanden.

GEPLAATST:

Bij het garnizoens-hospitaal te Muntok (Banka), de apotheker der tweede klasse F. Hekmeijer, thans te Batavia ter beschikking.

OVERGEPLAATST:

Bij het groot-militair-hospitaal te Soerabaya, de officier van gezondheid der eerste klasse O. G. J. Mohnike, thans te Amboina.

BEVORDERD:

Bij het groot militair hospitaal te Willem I. de apotheker der tweede klasse J. W. Roelandt, thans bij het groot militair hospitaal te Weltevreden.

BIJ HET REGIMENT OOST-INDISCHE KAVALLERIE.

BEVORDERD:

Tot ritmeesters, de eerste luitenants P. J. van der Heijde, thans met verlof in Nederland, W. M. van Bunge, en P. van der Putt.

Tot eerste luitenants, de tweede luitenants F. M. E. A. A. van Hacke en W. G. Lehnkering.

NEDERLANDSCH INDIE.

BATAVIA. — Eergisteren kwamen de artillerie en kavallerie der tweede Bonische expeditie hier aan. Ten 5 ure vertrokken zij van den kleinen boom, alwaar zij door eene kompagnie artillerie werden afgewacht. Voor het Hôtel des Indes waren twee eerebogen opgerigt, waar de troepen onder door trokken en zich vervolgens in slagorde op het ruime plein vóór dit hôtel plaatsten, alwaar de heer Cressonnier hen op eene gulle en hartelijke wijze onthaalde. Wij zwaaijen den heer Cressonnier lof toe voor deze belangstelling in het dappere leger, waarvan ook hij eens een lid was. De vaderlandslievende Loust is hierin niet ten achter gebleven, ook hij had een eereboog opgerigt en zijne ontvangst was niet minder gul, niet minder hartelijk. Ook in het Hôtel der Nederlanden moet een dergelijk huldebetoon hebben plaats gehad.

— Het is ons hoogst aangenaam te kunnen mededeelen, dat de deelneming in de Bataviasche IJs-Societeit zoo algemeen is, dat op den 30 Maart reeds voor 467 aandeelen was geteekend. Men wenscht het kapitaal tot 500 aandeelen optevoeren, ten einde een gebouw te kunnen opzetten, aan alle mogelijke vereischten voldoende. Wij maken het publiek opmerkzaam dat de deelname is opengesteld tot 6 April, terwijl bij meerdere deelname dan 500 aandeelen, de uitgifte ponds pondsgewijze zal geregeld worden. Alles is zoo geregeld, dat in 7 maanden tijds, de zaak in volle werking zal zijn.

(*B. H.*)

FRANKRIJK.

De heer Peijrat, hoofd redacteur der *Presse*, die korte lings eene zeer belangrijke tour door Italie heeft gemaakt, schrijft een zeer uitvoerig artikel over den tegenwoordigen toestand van dat land. — Overal, zegt hij, vond hij dezelfde liefde voor het vaderland, dezelfde geestdrift, maar ook overal hetzelfde ongeduld om een einde te zien komen aan den dubieusen toestand waarin het land verkeert. — Te Turijn, Parma, Modena en Bologna trof hem de koortsächtige spanning die in elke klasse der maatschappij zoo duidelijk zigtbaar was. Overal hoorde hij het zich duizendmaal herhalen dat niets ondragelijker is dan de onzekerheid waarin men wordt gehouden; den langen duur echter van het provisioneel bestuur, de gevolgelijke zwakheid van het Gouvernement, de werkeloosheid der troepen en de intrigues van Oostenrijk zijn zoo vele middelen die het leger ontzenuwen en de bevolking demoraliseren. — In den beginne was men algemeen, maar vooral in Toscane, weinig ingenomen met het denkbeeld van de aanhechting van Piemont, doch de steeds toenemende verwikkelingen deden allengskens die maatregel uit een ander oogpunt beschouwen, en kwam men aldus langzaam tot de overtuiging dat het plan noodzakelijk was geweest ter wering van nog grooter gevaren en moeijelijkheden. Hieromtrent zegt de heer Peijrat het volgende.

„De vrede van Villafranca sloeg aller verwachtingen den bodem in. Toen de Italianen vernamen dat Oostenrijk Venetie zou behouden, begrepen zij dat alles nog niet was geëindigd. Zij hebben niet vergeten dat Oostenrijk de tractaten van Luneville Presburg en Schoenbrunn, waarbij de onafhankelijkheid van Italie werd gewaarborgd, allen had verkracht, na die zelve mede te hebben onderteekend, en dat na te Marengo, Austerlitz en Wagram te zijn overwonnen Oostenrijk den scepter over Italie weder opnam, dien het reeds gedurende vijf en veertig jaren had gezwaaid. Oostenrijk gaf nog nooit iets uit de handen, en zal nooit Italie opgeven wanneer het niet daartoe wordt gedwongen. — Het zal met deszelfs eigenaardige bedaardheid en geduld, elke gelegenheid aangrijpen om het verlorene terug te krijgen en zal dat doel zeer zeker bereiken, wanneer de Italianen niet altijd broederlijk eendragtig blijven en op hunne hoede zijn. — Dit weten de Italianen, en deze is de reden waarom zij hunne onderlinge veiligheid zoeken te waarborgen door te trachten een sterk en éénig Gouvernement te krijgen dat door krachtige staatkunde, door één magtig leger, en door een wijs beheer, Italies vrijheid op hechte grondslagen, vest. Daarin ligt het geheim van de opinie der Italianen als zoude de aanhechting van Piedmont en van de hertogdommen, mede een maatregel zijn in het belang der algemeene veiligheid, die als eene staatkundige noodzakelijkheid, en niet als eene sympathie tusschen de bevolkingen moet plaats vinden.

De verwachting die de heer Peyrat heeft van den toestand van Italie na de aanhechting is minder bemoedigend.

Oostenrijk, zegt hij, dat zich geheel ontslagen zal rekenen van deszelfs verpligtingen te Villefranca en Zurich aangegaan, heeft 150,000 man in Venetië, en houdt zich onledig met deszelfs vestingen te wapenen en te bezetten, als ware het bezig zich voor eenen tweeden oorlog gereed te maken. De koning van Napels heeft een leger tusschen de Marken en de Abruzzi en langs de oevers der Garigliana. Volgens sommiger zeggen is dat niet, zoo als men het wil doen voorkomen, een observatie corps maar een geheel marschvaardig leger, gereed om zonder verwijl te velde te trekken. — Des konings handlangers die zonder ophouden tusschen Weenen en Verona heen en weder reizen, werven recruten aan die over Triëst naar Ancona gaan, en houden getrouwe gemeenschap met de onttroonde aartshertogen. Aan die zijde schijnt een oorlog onvermijdelijk, en zoo beschouwen het ook de Italianen, terwijl Piedmont er zich geheel op voorbereidt. Maar wanneer nu die oorlog mogt uitbreken, zou dan Piedmont die alleen het hoofd kunnen bieden? Zeer zeker niet. En van waar zal het dan de hulp vinden die het noodig heeft? Engeland kan geene troepen zenden die het in China, Indië en Europa zelf noodig heeft: Rusland is bij verre niet meer zoo gunstig omtrent Italie gestemd als voor een jaar geleden, en is bovendien ook te ver af: Pruissen? daarop kan men geen staat maken: zoo dat ten slotte alleen Frankrijk overblijft. En hoe kan men vertrouwen dat Frankrijk zich weder in eenen tweeden oorlog aan gene zijde der Alpen zou willen wikkelen: integendeel, men zou veeleer tot het besluit komen dat Frankrijk zulks volstandig zou weigeren, nadat het deszelfs wil, betreffende de aanhechting van Toscane vooral, heeft zien dwarsboomen en daarna moeijelijkheden heeft zien opperen omtrent Savoije en Nizza.

Wat Savoije betreft, zoo zegt de schrijver verder, Piedmont zou dat land gaarne opofferen, doch niet anders dan op de voorwaarden die op den derden Mei, in het programma, dienaangaande werden gesteld, dat is, de geheele bevrijding van Italie, en de daartoe onvermijdelijk algeheele uitwerping van Oostenrijk — Lombardije alleen is hun niet genoeg, ofschoon als ruiling beschouwd, Savoije eene armoedige landstreek is, met slechts een half millioen inwoners, terwijl Lombardije tienmaal meer bevolkt en onvergelijkelijk veel rijker is uit een militair en strategisch oogpunt beschouwd echter, is Lombardije geheel open tegen elken vijandelijken aanval, terwijl Savoije niet alleen een bolwerk is tegen invallen van de Fransche zijde, maar tevens eene citadel en rugsteun bij elken aanval van de zijde van Italie. Piedmont zou dus, ja, rijker, maar tevens minder sterk worden — Wanneer de nieuwe staat, die zich niet verder dan tot de Mincio uitstrekt, Savoije aan Frankrijk afstaat dan stelt het zich bloot aan de grootste gevaren — zelfs met Mantua en Peschiera zou de grens aan de Mincio altijd een zeer zwak verdedigings punt blijven, tegenover de mogendheid die Verona en de boven vallei der Adige bezet houdt, en zou in een onverwacht oogenblik, de Oostenrijksche banier als ware het plotseling, tot aan de Fransche grenzen kunnen wapperen.

Had Piedmont een leger van 200,000 man dan zou het de pogingen van Oostenrijk kunnen afwachten, zelfs al vereenigde zich dien vijand met den Paus en met Napels; doch met deszelfs legertje van 45000 of 50,000 man, is het onmagtig, en moet alles afwachten wat er gebeuren kan. Teruggaan, nu het eenmaal zoo ver is, is eene onmogelijkheid; de tegenwoordige staat van zaken is onhoudbaar, en voortgaan op den eenmaal ingeslagen weg, is het eenige wat thans overblijft. Eene hoop alleen is er; de volksbewegingen gaan ook voort, en sleuren Piedmont mede, tegen wil en dank. Wanneer nu de beslissende slag moet worden geslagen, zal dan de noodzakelijkheid geen broederband vlechten?

— Een apotheker uit de omstreken van Parijs, zekere P. Desch, schrijft onder dagteekening van 23 Januarij ll., aan een drogist uit de straat Rambuteau te Parijs:

„Mijnheer!

— Het spijt mij u te moeten berigten, dat hetmij onmogelijk is, deze maand den wissel van 380 fr. te betalen, die gij op mij in handen hebt, en moet ik u verzoeken mij nitstel te geven. Wij ondervinden eene verschrikkelijke krisis, er is geen enkele zieke in geheel het land.

Uwen diephedroefden Dienaar."

Waarlijk eene vreesselijke crisis.

— Het voor rekening des konings ondernomen groote werk over Egyptische monumenten, door Lepsius uitgeven, is thans voltooid. Twaalf jaren geleden begonnen, is het thans in zes afdeelingen, en twaalf boekdeelen vervat, verschenen. Het bevat al de resultaten der reis van den heer Lepsius naar Egypte en Ethiopië, verrijkt door uitmuntenden afbeeldingen en kaarten, en is derhalve voor de wetenschappelijke wereld zeer belangrijk.

ENGELAND.

De debatten gevoerd in het huis der Lords met betrekking tot de kwestie van Savoije, kunnen het best worden vergeleken bij eene geneeskundige consultatie welke plaats heeft in de voorkamer van eenen zieltogenden patient. Lord Normanbij vestigde de aandacht van het huis op het bestaande plan om het Hertogdom Savoije en het Graafschap Nice onder den scepter te brengen van den keizer der Franschen. Wanneer woorden het onderwerp konden bepalen, dan zouden wij niet meer kunnen verlangen om de overtuiging te krijgen dat Savoije en Piemont in hunnen tegenwoordigen staat zeer goed zijn, en dat de Var, al is die dan ook geene Missisippi, eene zeer goede grensscheiding is. Doch even als bij eene geneeskundige consultatie, wanneer een doctor kan uitweiden over de sterke borst en de uitmuntende constitutie van den patient, waardoor hij wel honderd jaar had kunnen leven, altijd vóór zijne tegenwoordige ongesteldheid, zoo vrezen wij ook dat Lord Normanbij met zijne confraters zich enkel kunnen amuseren met gissingen wat Savoije en Nice hadden kunnen worden wanneer de omstandigheden dit niet anders hadden gewild. Wanneer er voorschriften zijn te geven of raad werd gevraagd, dan werkelijk zouden de overwegingen zeer de aandacht trekken Wanneer op uitnoodiging van Lord Normanbij, Lord Granville zich bereid betoont om het voornemen van het Engelsche Gouvernement te verklaren, van tegen elkeen het zwaard te willen trekken die het verlangen toont om Sardinie te ontzenuwen, dan zijn er nog ernstige discussien te verwachten. Wij vernemen echter dat door het Cabinet niet eene zoodanige conclusie is genomen, en het is hoogst waarschijnlijk dat Napoleon III aan niet een zijner bondgenooten den exacten gang van zaken heeft toevertrouwd, waardoor hij zich het bepaalde doel heeft voorgesteld om een handvol bergtoppen en een weinigje strandgrond bij zijn rijk intelijven.

De zaak is echters niets anders dan deze. Savoije en Nice gehoorzamen aan eene algemeene wet welke zich door geheel Europa heeft verspreid; die wet wordt genoemd: „de souvereiniteit van het volk." Betrekkelijk is dit geene niewe ontdekking. Wij voor ons mogen wel zeggen er de ontwerpers van te zijn. Wanneer eene troon vacant is of door de schuld van den regeerder open komt te vallen, dan staat de volkssouvereiniteit op en zet alle gewone regtsgangen op zijde. Het voorbeeld hiervan hebben wij gezien in Parma, Modena en Florence, alwaar de vorsten het voorbeeld van onzen James II navolgden en hunne Gouvernementen verlieten. Wij hebben gezien hoe in de Romagna de bevolking gebruik maakte van het regt van zelfverdediging, en wel ten gevolge der tijrannie en den te Perugia gepleegden moord. Tot dus ver waren die maatregelen geen nieuwtje. Te Savoije en Nice echter is het principe onder eene heel andere gedaante, en veel meer ontwikkeld, nagevolgd. Victor Emmanuel is door de Fransche pers kenbaar gemaakt, ook zeker niet op eigen gezag, dat Savoije en Nice evenveel regt hebben, om te bepalen door wien zij zullen worden geregeerd als Milaan en Parma. Victor Emmanuel mag zeggen dat dit eene slechte vergelijking is, dat hij geen tijran of vlugteling is en dat Savoije en Nice de wapenen niet tegen hem hebben opgevat, doch dit heeft niets te maken met de nieuwe leerstelling, welke zegt dat elkeen het regt heeft om den souverein te kiezen door welken hij wil geregeerd worden. Chamberij met zijne kleine enge straten, met zijne fonteinen van bronzen olifanten, is niet meer dan eene gewone provincie-stad, welker weergâ men misschien in niet eene staat van Europa aantreft, en dit stadje schijnt te willen opstaan tegen zijne oude Vorsten. Publicke vergaderingen zijn daar aan de orde van den dag, en in de nieuwspapieren wordt de vraag gedaan of Chamberij onder Piemont zal blijven, dan wel tot Frankrijk overgaan. Turijn en Parijs hebben met angst de oogen op Chamberij gevestigd en Parijs zal er zich zeer gevoelig over betoonen wanneer Turijn ook maar de minste poging doet om de balans ten voordeele van de eene of andere partij te doen overslaan. Wat te Chamberij gebeurt, heeft ook te Nice plaats; ook daar komt men rond uit voor eene inlijving bij Frankrijk, dan wel voor eene duurzame vereeniging met Piemont. De zaak zal worden bepaald in bijzondere vereenigingen en publieke vergaderingen te Savoije en Nice en uiterlijk, zoo wij vooronderstellen, door eene algemeene verkiezing, welke zal worden gehouden onder toevoorzigt van Frankrijk en Piemont die den uitslag daarvan zullen afwachten. Dit is in waarheid eene nieuwe theorie om Europa in staten te verdeelen. Het is niet minder dan *de geheiligde reglen van muiterij*, welke gedurende de eerste Fransche revolutie zoozeer werden toegejuicht, terug te brengen tot eene ordelijke en stelselmatige routine. In plaats dat de mannen dan verschijnen op publicke plaatsen, gewapend met roestige pieken en bajonetten, hebben zij slechts de stembus te schudden; alle kwestien zullen dan worden uitgemaakt door de zwarte of witte schijven welke uit die machine te voorschijn komen. Wanneer Bourgondie zou wenschen om haar oud bestaan weder te doen herleven, wanneer Normandië weder terug zou willen keeren tot de oude betrekking met Engeland en zich weder zou willen vereenigen met de nakomelingen van het Celtische ras, dan zouden er nog al eenige stembussen vereischt worden om die verandering tot stand te brengen; al de ambtenaren van het Fransche Keizerrijk zouden eene eeuwige schande op zich laden wanneer zij ook slechts de manifestatie van die volken aanmoedigden. Wanneer die opinies eenmaal verklaard zijn, worden zij, volgens de taal van den heer Grandguillot, een der apostelen van de nieuwe leerstelling, het kenmerk van eene zekere logica van daadzaken welke men tracht te bewijzen als te zijn een zeer natuurlijk gevolg. Dat is eene soort van uitvinding voor de nieuwe verdeeling van Europa welke alle gekroonde hoofden zal voldoen; het zou eene zonderlinge overeenstemming zijn, dat besluiten door het volk genomen altijd comform waren met het regt en de geografische ligging. De questie is, zooals de heer Grandguillot zegt, een natuurlijk gevolg van zaken, afgescheiden van elk vooraf beraamd plan. Het mag gemakkelijk zijn om van nationaliteit te veranderen en een nieuwe Souverein te kiezen, wanneer het volk dit wil, even als of men slechts een opziener of iets dergelijks te benoemen had; doch tegenwoordig zou dit zoo gemakkelijk niet meer worden uitgevoerd. Het mag in Nice en Savoije plaats grijpen, doch in Belgie of zuidelijk aan den Rijn is daar geen oogenblik sprake van. Te oordeelen naar de Fransche pers en naar de stellingen welke de heer Grandguillot aanvoert twijfelen wij er geen oogenblik aan dat de volks-enthousiasme voor eene Fransche inlijving in Keulen even groot is als te Nice. Wat ons zelven betreft, wij zijn afkeerig van blaffen wanneer wij niet willen bijten. Het is Napoleon toch geen *sou* waard wat Lord Normanbij ook mag zeggen, wanneer hij maar zoo tamelijk zeker is van hetgeen Engeland wil doen.

NAPELS.

Verscheidene Duitsche dagbladen deelen mede dat zich eene compagnie van Engelsche kapitalisten heeft vereenigd welke den koning van Napels concessie heeft gevraagd om het vuur in den Vesuvins uitteblusschen. De hoofdoorsprong van het vuur in dien vulkaan is eenige duizende voeten beneden de oppervlakte der zee gelegen. Er zou een kanaal worden gegraven waardoor het water in den krater zou worden geleid, als wanneer het vuur geheel zou kunnen worden uitgedoofd. De kosten der onderneming worden geraamd op 2,000,000 franken, welke som tiendubbel zou worden teruggekregen door het te winnen bouwland.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerder.*	*Van*
April 4	Ned. Ind.	Noorh-him	S. Abdulrarhman b. Gazim Baradba	Grisses
„ 4	„ „	Stoomschip Kraton	Kariedien	Pasoeroean.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerder.*	*Naar.*
April 4	Nederlandsche	Zephir	N. J. de Vries	Nederland.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Bestemming.*	*Agenten.*
Nederlandsche	Stad Schiedam	F. Wulp	Onbepaald	Fraser Eaton & Co.
Amerikaansche	Kleber	Bigelow	San Francisco	„ „ „
Bremersche	Marij	Högemann	Roterdam	„ „ „
Nederl. Ind.	Getruda	Sobbels	Sumanap	„ „ „
Ame ikaansche	Witch	Hultman	Boston	Mathieu Ebbs Ruijs & Co.
Nederlandsche	Hollandia	Wap	Onbepaald	„ „ „ „
„	Jacob	Borger	„	„ „ „ „
Hamburg	Marij Ross	Meijer	Nederland	„ „ „ „
„	Tellers	Hansen	Boston	„ „ „ „
Nederlandsche	van der Palm	Marcus	Ned. via Indramaijoe.	„ „ „ „
Nederlaudsche	Delftshaven	Schaap	Onbepaald	B. Kopersmit & Co.
„	Sumatra	Grivel	„	„ „ „
Nederlandsche	Stad Dockum	van der Werff	In reparatie	„ „ „
Nederlandsche	Weltevreden	J. J. Duinker		„ „ „
Nederlandsche	Per Aspera Ad Astra	Admiraal	In reparatie	J. F. van Leeuwen & Co.
Engelsche	Duchess of Sutherland	M. Megget	Onbepaald	Hill Broekman & Co.
„	D. T. Visser	W. van de Linden	Sidney	Anemaet & Co.
Nederl. Ind.	St. Oena ang	S. van Hulstijn	In reparatie	Adam & Co.
„	Soetan Iskander	L. G. Kloppenburg	Idem.	„ „
„	L'Union	Schuit	Samarang en Batavia.	„ „
„	Jeanette Maria	Kuijper	„ en Singapore.	„ „

Aangekomen Passagiers.

Met de Ned. Ind. stoomschip *Kraton*, de heeren Vogelzang, Pastma.

Vertrokken Passagiers.

Met de Nederl. Ind. schoener *Zephir*, de heeren D. L. Wolfson, Luitenant van Loo Tausain en Familie.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 4den April 1860.

AANVOER.

Van Balie per de Ned. Ind. k tter *Tedok*, gezagv. W NGS.
140 picols klapper-olie, 30 picols dendeng, 150 stuks koehuiden, 8 tonnen gezouten salak, 700 stuks klappernoten, 17 picols koffi, LIEMASSING.

Van Batavia per het Ned. schip *Wilhelmina Helena*, gezagv. THOLEN.
58 picols rotting, 1 kist en 1 pakje Chinesche medicijnen, $14^{2}/_{10}$ picols witte dammar, 3 kisten Engelsche zadels compleet, 1670 stuks stroomatjes, 25000 stuks kropook, 23 corgies siriedoozen, 7 corgies houtdoozen, 28 co gies kleine-tenongs, 12 wagen wielen, 5 vaten patjols, 2 picols benzoin, 22 kisten en $15^{70}/_{100}$ picols bladkoper, 10 kisten spijkers, 25 krandjangs seltzerwater, 2 kisten kousen, 81 kisten en 1 baal lijnwaden en katoenen goederen, 15 manden en 5 kisten bier, 2 kisten diversen, $^{1}/_{2}$ pijp en 1 kist wijn, 1 kist gedroogde visch, 799 vaatjes loodwit, 20 dozijn Europ. geldtasschen, 1 pak monsters, 19 kisten geassorteerde Europ. provisien, 1 kist hoornen, 1 milord, 1 vis a vis, 1 kist tuigen, 4 kisten monsters, 1 kist glaswerk, 2 kisten modewaren, 2 kisten sirop de punch, 6 kisten geleij, 1 kist haring, 1 koperen pomp, 5 kisten spiegeltjes, 1 kist en 10 dozijn speelkaarten, 20 doz. scharen, 1 trommel te gem. kleederen, 50 stuks lood, 5 kisten neteldoek, 2 koffers, 65 pakken stalenpennen, 5 vaten Europ. ijzerwerk, 9 kisten en 66 riem Holl. papier, 1 kleerkast, GEZAGVOERDER; 2 kisten schilderijen, 15 vaten bier, 6 kisten provisien, 1 kist spiegels, 1 stuk gordijnlinnen, 1 pak macaronie, 1 kist marmerbladen, 6 collies meubelen, 1 kistje monsters, B. J. VAN ECK & Co; 1 bendij, COOK & Co; 4 kistes agtkruid, VAN DEN DUNGEN; 4 kisten diversen, ANEMAET & Co; 40 kisten en balen lijnwaden en katoenen goederen, ORDER; $39^{25}/_{100}$ picols dammar, 63 kisten lijnwaden en kat. goederen, 1 kist revolvers, 6 vaten verf, 3 kistjes monsters, Mc MILLAN MARTEN & Co; 1 kist diverse photographie benoodigdheden, WOODBURY & PAGE; 8 kisten Europ. doozen, 3 paren Europ. spiegels, 2 dozijn stalenpennen, 10 doozen naaigaren, 1 kist en 236 pees lijnwaden en kat. goederen, SAID AL KVIE SATRIE; 6 kisten lijnwaden, 4 balen laken, 1 kist kat. modewaren, $^{1}/_{4}$ pijpen portwijn, 6 kisten provisien, 3 balen moltondekens, 2 brandkasten, MATHIEU EBBS BUYS & Co; 1 kist en 80 dozijn sigaren, 1 kist reukwater, 2 vaten gezouten gandaria, 3 kisten Europ. vijlen, 1 kist lucifers, 7 kisten chitzen, 1 kist speelkaarten, 5000 vellen offe papier, 40 dozijn Europ. geldtasschen, 1 pak e Europ. satijn linten, OEN KIEM; 287 balen en kisten lijnwaden en kat. goederen, NED. HANDEL MAATSCHAPPIJ; 6 ovale tafels met marmeren bladen, 1 bureau, 4 kasten, 1 etenstafel, 2 consoles met marm. bladen, 3 voltaires, 2 etageres, DAVIDIS (PASSAROEAN;) 150 keldes lijn-olie, B. KOPERSMIT & Co.

Van Batavia per het Ned. schip *van der Palm*, gezagv. C. MERKUS.
39 kisten lijnwaden en kat. goederen, 48 manden aardewerk, Mc MILLAN MARTEN & Co; 1140 stuks ijzer, 100 vaatjes boter, 24 kisten lijnwaden, FRASER EATON & Co; 250 kistjes cognac, 50 manden seltzerwater, 10 kistjes likeur, 8 kistjes verfwaren, GEBR. VAN DELDEN; 2 kisten lijnwaden, 1 kist speelgoed, 1 baal wollendekens, 1 vat kramerijen, 2 vaten zinkbladen, ADAM & Co; 100 vaatjes boter, 1 baal wollen goederen, J. F. VAN LEEUWEN & Co; 13 naaigaren, 110 stuks haaken, L. JONAN.

Van Grissee per de praauw *Toop*, gezagv. KAMSIRA.
497 krandjangs en 2163 zakken gambier, *f* 3000 aan zilvermunt, TAN BINDJANG.

UITVOER.

Naar Nederland via Batavia per het Hamb. schip *Marij Ross*, gezagv. J. H. MEIJER.
4769,34 picols suiker, 195 picols rotting, MATHIEU EBBS RUYS & Co.

Marktprijzen.

SUIKER *f* $16^{1}/_{2}$.
KOFFIJ.
RIJST (CARGA)
Id. (WITTE)
KOEHUIDEN ℔ picol.
ARAK ℔ legger. *f* 46.—
OLIE (KLAPPER.)
OLIE (KATJANG.)
KADJANG MATTEN. *f* 9.—
ROTTING *f* 8 @ *f* 9.—
WISSELKOERS pari.

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Vrijdag den 6den April 1860.
's Avonds te half zeven ure.
Bediening van het H. AVONDMAAL.
Ds. VAN STEEDEN.

1e Paaschdag.
Zondag den 8sten April 1860.
's Ochtends te half negen ure.
Ds. MOUNIER.

2e Paaschdag.
Maleische Dienst.
Maandag den 9den April 1860.
's Ochtends te half negen ure.
Ds. VAN STEEDEN.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Vrijdag den 6den April 1860.
Goede Vrijdag.
Meditatie over het Lijden O. H. 's avonds te 6 ure.

Zondag den 8sten April 1860.
Eerste H. Dienst te 7 ure.
De Hoogmis te $8^{1}/_{2}$ ure.
Het Lof 's avonds te $6^{1}/_{2}$ ure.

Maandag den 9den April Paaschmaandag.
Eerste H. Dienst te 7 ure.
De Hoogmis te $8^{1}/_{2}$ ure.
Het Lof 's avonds te $6^{1}/_{2}$ ure.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij L. VAN BAKKENES Co te *Amsterdam* en W. J. VAN HARKE NOMAN te *Leiden*.

GEDRUKT BIJ LE ROY & Co TE SOERABAYA.